

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 31 ՄԱՅԻՍ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, տուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 34

ԳՈՂՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Անդադար Տէրը պիտի օրհնաբանեմ.

անոր օրհներգութիւնը շրթներուս վրայ պիտի ըլլայ շարունակ:

Տէրն է միակ պարծանքս.

եւ Տիրոջ դիմեցի, եւ աղօթքիս պատասխանեց,

վիս ապարեց բոլոր վախերէս:

Տիրոջ մօտեցէք, որպէսվի ուրախութեամբ ճառագայթէք,

եւ յուսախաբ չէք ըլլար բնաւ:

Ճաշակեցէք, եւ տեսէք՝ թէ ինչքան քաղցր է Տէրը.

երանի անոր՝ որ Տիրոջ կ'ապաւինի:

Հպօրագոյն մարդիկն իսկ կարօտութեան

եւ անօթութեան կրնան մատնուիլ,

սակայն Տիրոջ դիմողները բանի մը կարօտ պիտի չմնան:

Եկէք, որդեակներ, մտիկ ըրէք ինձի,

եւ ես ձեզի սորվեցնեմ՝ թէ ինչ է Տիրոջ վախը:

Կ'ուզե՞ս երկար կեանք ունենալ,

կ'ուզես բարօր օրեր տեսնել.

լեզուդ չարախօսութեան մի ծառայեցներ,

շրթներդ բնաւ թող նենգութիւն չխօսին:

Հեռու մնա չարիքէն, եւ բարիք ըրէ,

խաղաղութիւն կամեցիր եւ վայն հետապնդէ:

Տիրոջ աչքերը արդարներուն վրայ կը հսկեն,

սկանչները միշտ պատրաստ են անոնց աղաչանքը լսելու:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Սմնասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէլոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Զրիստոս,

աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,

ի նստիլ ի փան, ի գնալ ի ճանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԲԹԸ

ԱՌԱՎԿԱՅ 10 ԳԼՈՒԽ

ԻՍՐԱՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՄՏՈՒԹԻՒՆ 10:11-20

Շարունակելով ներկայացնելու բարիքները իմաստութեան եւ վնասները անմարտութեան:

11-րդ համարը, «Արդարին բերանը կեանքի աղբիւր է, բայց բռնութիւնը ամբարիշտին բերանը կը գոցէ»: Արդար մարդը, որ իմաստութեամբ կ'առաջնորդուի անոր բերանը, որ կեանքի աղբիւր է, կը նշանակէ, այնպէս ինչպէս Քրիստոս կը ներկայացնէր, բերանը սրտին ալեցուքն է որ դուրս կու գայ: Հերեւաբար, այնպէս ինչպէս ջուրի աղբիւրը, որ կ'ընդունէ արտերը բերք փալու համար, ջուրի աղբիւրը որ կը զովացնէ ճամբորդը, նոյնպէս ալ արդար եւ իմաստութեամբ առաջնորդուող մարդը, որուն բերնան ելած ամէն մէկ խօսք, որ խորքին մէջ Աստուծոյ խօսքն է, ուրիշ բան չէ եթէ ոչ կեանքի աղբիւր, ոռոգող ու ծարաւը հագեցնող:

12-րդ համարը բոլորիս ծանօթ, ուր յաճախ այդ վիճակին մէջէն անցնող: «Արելութիւնը կռիւներ կը հանէ, մինչ սէրը ամէն յանցանք կը ծածկէ»: Ահա նոյն այդ սէրն էր, որ Քրիստոս արտայայտեց մեզմէ իւրաքանցիւրին նկատմամբ, որով մեր յանցանքները ծածկուեցան:

13-րդ համարը, յստակօրէն ցոյց կու տայ, որ իմաստուն մարդուն շրթներուն վրայ միշտ իմաստութիւնը կայ, որովհետեւ իմաստուն մարդը իր ունեցածէն բաժին կը հանէ: Ինչպէս պիտի ըսէ Քրիստոս ով որ լոյսը ունի սեղանի փակ չի դնէր, այլ բարձր կը բռնէ, որպէսզի ներս մտնողները փեսնեն լոյսը: Նոյնպէս ալ իմաստուն մարդը: Իսկ պակասամիտի պարագային, կրնակին վրայ գաւազան կայ: Այս պարագային ուրիշ բան չէ եթէ ոչ արդէն արդիւնքը իր պակասամտութեան: Այսպէս գաւազան արտայայտութիւնը Աստուծոյ արդար դատաստանն է, իր ներքին խղճի ձայնն է:

14-րդ համարը, կը ներկայացնէ, թէ ինչպէս իմաստուն մարդը իմաստութիւն, գիտութիւն կը հաւաքէ, այս պարագային աստուածճանաչումի մասին է խօսքը: Աւելին ունենալու, եւ անով ըստ այնմ իր կեանքի ընթացքը սպրեւելու: Մինչ յիմարի պարագային անոր բերանը կարծանման կ'առաջնորդէ, որովհետեւ իր սրտի խորհուրդները չար են:

15-րդ համարը հեղափոխական արտայայտութիւն մըն է, որուն պէտք է զգուշութեամբ մօտենալ հասկնալու համար: Հարուստի եւ աղքատի մասին: Հարուստ նիւթական իմաստով, որ յաճախ այնպէս կը կարծենք, որ այդ հարստութիւնը մեզի համար ճոխութիւն կրնայ ըլլալ, կամ հանգիստ պարգետող, եւ այնպէս մը կը կարծենք որ այդ հարստութեամբ մեր քաղաքը ամուր է, բայց այդ հարստութիւնը մեզ յաւիտենականութեան համար չ'օգնէր: Եւ կամ աղքատութեան պարագային, թէ ինչու աղքատ ենք: Երկուքի ալ պարագային ճիշտ ձեռով պէտք է հասկնանք իրողութիւնը: Հարստութիւնը մեր մտքի ու հոգիի, Աստուծոյմով հարստացած: Իսկ աղքատութեան պարագային, ունեցածով գոհացած, եւ միեւնոյն ժամանակ հոգիով աղքատին, որ միշտ կարիքը ունենալու Աստուծոյմով հարստանալու համար: Այնպէս ինչպէս պիտի ըսէր Քրիստոս. «Երանի հոգիով աղքատներուն, որովհետեւ այդպիսիներուն է երկնքի արքայութիւնը» Մտք 5:3:

16-րդ համարը, որ այնքան այժմեական կը հնչէ, երբ արդարը իր ամբողջ վաստակածը, շահածը հագի թէ բաւէ ապրելու, սակայն ապրի արժանապատուութեամբ, ապահովելու իր ընտանքի պէտքերն ու կարիքները, ու փակաւին հասնելու ուրիշի օգնութեան: Մինչ ամբարիշտին արդիւնքը կամ հարստութիւնը, որ ձեռք բերուած ինչ ինչ ձեռքով, իր հաճոյքին, իր հանգիստին իր եսին, որ զինք կ'առաջնորդէ դէպի մեղք:

17-րդ համար, կու գայ յստակօրէն ներկայացնելու եւ ըսելու, որ եթէ այս խրատը պահես կեանքի ճամբուն մէջ կ'ըլլաս, այսինքն՝ քեզ դէպի կեանք կ'առաջնորդէ: Իսկ եթէ մերժես, մոլորութեան մէջ կ'իյնաս:

18-րդ համարը կը ներկայացնէ «արելութիւնը ծածկողը ստախօս շրթներ ունի, ու բամբասանք հանողը անմիտ է»: Յաճախ կը կարծենք, որ կրնանք մեր գիտութեամբը մեր ունեցած հանճարով ծածկել բաներ, մոռնալով, որ կայ Աստուած մը որ ամենապարտ է ու ամենագէտ: Ահա թէ ինչպէս կարեւորութիւն կը փրոյի լեզուի գործածութեան, որուն համար Յակոբոս Առաքեալ կը յիշեցնէ սանց դնելու մեր բերնին, լեզուին, որ մարմնի ամենափոքր անդամն է, բայց մեծ աւերներ կրնայ գործել, եւ մեր անձին եւ մեր շրջապատին: Այս միտքը նաեւ 19-րդ համարին համար: Երբ որքան շատ կը խօսինք, մանաւանդ՝ անհաշիւ, անմտածուած, այդ խօսքերուն մէջ յանցանքը անպակաս կ'ըլլայ: Բայց երբ կը զսպենք շրթները նուազ յանցանք:

Ի վերջոյ, 20-րդ համարը կը ներկայացնէ արժէքափը, կշիռը ըստ այնմ չափելու եւ կշռելու մարդը: Այսօրուան աշխարհը մարդս կը չափէ ու կը կշռէ նիւրաթական արժէքով, իսկ Աստուածաշունչը մարդուս լեզուին ու սրտին չափովը: Այլ խօսքով անոր ունեցած նկարագրովը, անոր սրտին խորհուրդներովը: